

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAŁGORZATA KRASNODEBSKA - TOMKIEL

DIH-74- 61/(12)/11/CS

Warszawa, dn. 31 sierpnia 2011 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 36/2011

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy „PETROLINVEST” SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Gdyni do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej gazu skroplonego (LPG) o numerze 0160/11/3875, niespełniającej wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 31/2011 z dnia 19 lipca 2011 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 27 lipca 2011 r. przedsiębiorca „PETROLINVEST” SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Gdyni (dalej: Przedsiębiorca lub Strona) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 31/2011 z dnia 19 lipca 2011 r.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez J.S. Hamilton Poland Ltd. Sp. z o.o. w Małaszewiczach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i

Konsumentów stwierdził, że pobrana w dniu 17 marca 2011 r. u Przedsiębiorcy próbka podstawowa gazu skroplonego (LPG) o numerze 0160/11/3875 nie spełniała wymagań jakościowych określonych w §1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG) (Dz. U. Nr 251, poz. 1851), dalej : „rozporządzenie”, z uwagi na zawyżoną całkowitą zawartość siarki (po wprowadzeniu substancji zapachowej), której wynik badania wyniósł 75 mg/kg, przy wymaganiach jakościowych max. 50 mg/kg.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej gazu skroplonego (LPG) o numerze 0160/11/3875, w wysokości 333,06 zł. Strona uiszczyła wymaganą należność w dniu 8 sierpnia 2011 r.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji, podnosząc zarzut nieprawidłowego pobrania próbek gazu skroplonego (LPG). W ocenie Przedsiębiorcy, próbki zostały pobrane niezgodnie z pkt 4 b i pkt 4 c normy PN-EN ISO 4257, odnoszącej się do metody pobierania próbek skroplonych gazów węglowodorowych.

Pismem z dnia 3 sierpnia 2011 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 31/2011 z dnia 19 lipca 2011 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i podtrzymała swoje dotychczasowe zarzuty w zakresie nieprawidłowego pobrania próbek gazu skroplonego (LPG), a ponadto poinformowała Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, iż „Prokuratura Rejonowa odmówiła postępowania w sprawie”.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji zobowiązującej Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej gazu skroplonego (LPG).

Podstawą do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej gazu skroplonego (LPG), były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium J.S. Hamilton Poland Ltd. Sp. z o.o. w Małaszewiczach (protokół z badań nr OM/1631/2011), które wykazały, że pobrana w dniu 17 marca 2011 r. u Przedsiębiorcy, próbka podstawowa gazu skroplonego (LPG) o numerze 0160/11/3875 nie spełniała wymagań jakościowych określonych w §1 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną całkowitą zawartość siarki (po wprowadzeniu substancji zapachowej), której wynik badania wyniósł 75 mg/kg, przy wymaganiach jakościowych max. 50 mg/kg.

Badania laboratoryjne próbki kontrolnej przeprowadzone na wniosek Przedsiębiorcy, przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. w Małaszewiczach (protokół z badań nr 41/11300140-1) wykazały, że oferowany w dniu kontroli gaz skroplony (LPG) (o numerze próbki 4987/11/3875), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w §1 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną całkowitą zawartość siarki (po wprowadzeniu substancji zapachowej), której wynik badania wyniósł 70 mg/kg, przy wymaganiach jakościowych max. 50 mg/kg.

W kontekście przedstawionych wyników badań, poza sporem pozostaje fakt, iż oferowany w dniu kontroli gaz skroplony (LPG) nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu.

Odnosząc się do treści wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 27 lipca 2011 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. W odmiennym stanie rzeczy, tj. gdy badania wykazą, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszt badań ponosi kontrolowany Przedsiębiorca. Postępowanie toczące się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jest postępowaniem administracyjnym zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Stosownie do postanowień art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Odnosząc się do zarzutu nieprawidłowego pobrania próbek w toku kontroli w dniu 17 marca 2011 r., należy stwierdzić, iż próbki gazu skroplonego (LPG) pobrano według metodyki zgodnej z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie sposobu pobierania próbek gazu skroplonego (LPG) (Dz.U. Nr 44, poz. 279) oraz w sposób określony w normie PN-EN ISO 4257, odnoszącej się do metody pobierania próbek skroplonych gazów węglowodorowych, co znajduje swoje odzwierciedlenie w protokole kontroli z dnia 17 marca 2011 r. podpisanym przez pracowników Przedsiębiorcy w osobie dyrektora rozlewni i kierownika produkcji, którzy nie wnieśli żadnych zastrzeżeń do treści przedmiotowego protokołu, a tym samym nie podważali również sposobu i metodyki pobierania próbek.

W zakresie pkt 4 b normy PN-EN ISO 4257, który stanowi o tym, że należy unikać pobierania próbek z dolnych partii zbiornika, należy stwierdzić, iż zapis ten w swej treści ani nie wprowadza zakazu pobierania próbek z dolnej partii zbiornika, ani też nie definiuje pojęcia „dolnej partii zbiornika” poprzez wskazanie np. procentowej zawartości zbiornika, z której próbka może być pobrana. Sformułowanie zawarte w omawianym pkt 4 b, można uznać ze pewne zalecenie, dotyczące sytuacji, w których zbiornik jest niemal pusty, nie zaś

przypadku, którego dotyczy niniejsze postępowanie. Tym samym stwierdzenie Strony, iż objętość partii gazu skroplonego (LPG), z której pobrano próbki, wynosiła jedynie 12,1 % pojemności zbiornika i wywodzenie z tego faktu, iż doszło do nieprawidłowego pobrania próbek, należy uznać za bezzasadne.

Za chybione należy uznać także stanowisko Strony w zakresie naruszenia pkt 4 c normy PN-EN ISO 4257, który stanowi, że po zakończeniu cyrkulacji zalecany jest co najmniej 30 min okres karencyjny przed pobraniem próbki. Zapis ten oznacza, że pobieranie próbek (LPG) z odmierzacza powinno odbywać się maksymalnie do 30 minut po ostatnim tankowaniu ww. paliwa z dystrybutora. W toku kontroli ustalono, że ostatnie wydanie gazu (LPG) ze zbiornika, z którego pobierano próbki, miało miejsce w dniu 16 marca 2011 r. Dlatego też, przed pobraniem próbek w dniu 17 marca 2011 r., zawartość zbiornika wymieszano w obiegu zamkniętym, co zostało odnotowane w protokole kontroli podpisanym bez zastrzeżeń przez pracowników Przedsiębiorcy w osobie dyrektora rozlewni i kierownika produkcji.

Mając powyższe na względzie, należy uznać, iż zarzuty Strony co do nieprawidłowego pobrania próbek, są bezzasadne.

Odnosząc się do użytego przez Stronę w piśmie z dnia 12 sierpnia 2011 r. argumentu, iż „Prokuratura Rejonowa odmówiła postępowania w tej sprawie”, ponownie należy podkreślić, iż przedmiotowe postępowanie jest postępowaniem administracyjnym zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań - co de facto Strona już uczyniła – i nie ma żadnego związku przedmiotowego z ewentualnymi zakończonymi bądź toczącymi się postępowaniami karnymi. Innymi słowy odmowa wszczęcia postępowania, umorzenie postępowania, skierowanie aktu oskarżenia, czy też inne czynności procesowe podejmowane w toku postępowania karnego, nie mają żadnego wpływu na konieczność uiszczenia kosztów przeprowadzonych badań.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 31/2011 z dnia 19 lipca 2011 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W kontekście załączonego do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skanu normy PN-EN ISO 4257, należy zauważyć, iż żadna część niniejszej normy nie może być

zwielokrotniana jakąkolwiek techniką bez pisemnej zgody Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.'

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Wiceprezes

Małgorzata Kozak

Otrzymuje:

„PETROLINVEST” S.A., ul. Podolska 21, 81-321 Gdynia.